Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS BESLUTNING

af 3. december 1973

om konsultations- og underretningsprocedurer med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finanskreditter

(73/391/EØF)

(EFT L 346 af 17.12.1973, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets beslutning 76/641/EØF af 27. juli 1976	L 223	25	16.8.1976

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 80 af 26.3.1974, s. 16 (73/391/EØF)

▼B

RÅDETS BESLUTNING

af 3. december 1973

om konsultations- og underretningsprocedurer med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finanskreditter

(73/391/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og ud fra følgende betragtninger:

Rådet har ved afgørelse af 27. september 1960 oprettet en Arbejdsgruppe til koordinering af politikken med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finanskreditter [1];

Rådet har ved afgørelse af 26. januar 1965 indført en konsultationsprocedure med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finanskreditter [2];

denne procedure bør tilpasses på grundlag af de erfaringer, der er indvundet ved dens anvendelse,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De i bilaget gengivne bestemmelser finder anvendelse fra den 1 januar 1974

Disse bestemmelser erstatter dem, der tidligere er vedtaget af Rådet, for så vidt angår konsultationsproceduren med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finanskreditter.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

---

[1] EFT nr. 66 af 27. 10. 1960, s. 1339/60.
[2] EFT nr. 19 af 5. 2. 1965, s. 255/65.

▼B

BILAG

KONSULTATIONS- OG UNDERRETNINGSPROCEDURER MED HENSYN TIL KREDITFORSIKRINGER, GARANTIER OG FINANSKREDITTER

AFSNIT I:

ALMINDELIG PROCEDURE

Afdeling I:

Anvendelsesområde

Artikel 1

Der er anledning til konsultation efter proceduren i afdeling II, når staten, enhver anden offentlig institution, eller ethvert kreditforsikrings- eller finansieringsinstitut, som hører under staten eller en anden offentlig institution, påtænker ydelse af kredit eller hel eller delvis garanti for kredit til udlandet, der:

— er forbundet med udførsel af varer eller arbejds- og tjenesteydelser;

— afviger fra de i bilag 1 anførte regler, eller som måtte afvige fra enhver anden af medlemsstaterne vedtaget regel.

Artikel 2

Konsultationsproceduren skal anvendes:

— hvad enten der er tale om leverandørkreditter eller finanskreditter;

— hvad enten disse kreditter vedrører enkeltkontrakter eller de i artikel 3 definerede kreditrammeordninger;

— hvad enten disse kreditter er rent private, eller de helt eller delvist hidrører fra offentlige midler.

Blandede kreditter, ved hvilke offentlige og private midler stilles til rådighed samtidig, samt private kreditrammeordninger med rentesubsidier fra offentlige midler betragtes ved anvendelse af ovennævnte procedure som offentlige kreditter.

Artikel 3

1. Ved kreditrammeordning forstås enhver aftale eller erklæring i en hvilken som helst form, i medfør af hvilken tredjelande, eksportører eller finansieringsinstitutter modtager underretning ►**C1** om, at man vil garantere ◄ leverandørkreditter eller finanskreditter eller at yde finanskreditter inden for grænserne af et fastsat loft eller et loft, der senere fastsættes, og som dækker en serie transaktioner.

Konsultationsproceduren skal anvendes på disse rammeordninger, selv om transaktionernes art ikke er nærmere defineret, og selv om der ikke er indgået en formel forpligtelse, idet der er taget forbehold om retten til at træffe afgørelse om hver enkeltkontrakt.

2. Såfremt en medlemsstat eller Kommissionen under en konsultation om ydelse af en rammeordning — hvad enten denne er offentlig eller privat — anmoder om en mundtlig konsultation, og såfremt ►**A1** seks ◄ medlemsstater under denne anmoder om, at alle eller nogle af de enkeltkontrakter, der afskrives på denne ordning, gøres til genstand for forudgående konsultationer, skal konsultationen anvendes på sådanne kontrakter.

3. En medlemsstat, der har bevilget en rammeordning, giver hvert efterfølgende halve år meddelelse om udnyttelsesgraden af en sådan ordning.

Afdeling II:

Procedure

Artikel 4

Såfremt der er tale om en enkeltkontrakt, meddeler den medlemsstat, der indleder konsultationen, følgende oplysninger:

a) modtagerland;

b) lokalisering af transaktionen eller i mangel heraf angivelse af kontrahentens hjemsted i modtagerlandet;

▼B

c) nærmere angivelser vedrørende transaktionen:

— transaktionens art: vareart og det omtrentlige antal enheder, der skal leveres;

— størrelsesorden ifølge den i bilag 2 anførte skala;

— købernes og eventuelle garanters offentlige eller private retlige status;

— om der er tale om en transaktion, der er genstand for et internationalt udbud i licitation: den for afgivelse af tilbud fastsatte tidsfrist;

d) de vigtigste kreditbetingelser, som den eventuelle kreditmodtager ansøger om;

e) de kreditbetingelser som eksportlandets myndigheder påtænker at tilbyde:

— den procentdel, der er betalbar mod kredit;

— kredittens løbetid og dennes begyndelse (for eksempel hver leverance, sidste leverance, overtagelse);

— tilbagebetalingstakt;

— de nøjagtige bestemmelser for tilbagebetaling (hver rates procentdel og nøjagtige dato for tilbagebetaling) i tilfælde hvor tilbagebetalingerne ikke fordeles på lige store rater med regelmæssige mellemrum inden for begyndelsen og udløbet af kredittens løbetid;

— effektive rentesubsidier når disse afviger fra almindelige retsregler; rentefod såfremt kreditten skal ydes af offentlige midler;

— kreditforsikringsomkostninger når disse afviger fra almindelige retsregler;

— omfang af og betingelser for enhver støtte til lokale omkostninger;

f) nøjagtige begrundelser, der gøres gældende for ikke at anvende de i artikel 1 nævnte regler eller for at fravige herfra. Hvis disse begrundelser foreligger, skal følgende forhold obligatorisk anføres: bistandskredit, konkurrence fra et tredjeland (med angivelse af ►C1 hvorvidt denne ◄ modtager støtte), transaktionen der skal afskrives på en rammeordning, som har været genstand for en forudgående konsultation.

Artikel 5

Såfremt der er tale om kreditrammeordninger meddeler den medlemsstat, der indleder konsultationen, følgende oplysninger:

a) modtagerland;

b) rammeordningens størrelse;

c) kredittens formål:

— så vidt muligt lokalisering af transaktionens bestemmelsessted;

— den vareart, der eventuelt påtænkes leveret;

— låntagernes og de eventuelle garanters offentlige eller private retslige status;

d) kreditbetingelser i lighed med de i artikel 4, litra e), nævnte oplysninger samt kvalificerende betingelser for enkeltkontrakter (f. eks. tidsfrister for afskrivning på rammeordningen, minimumbeløb der eventuelt skal fastsættes for kontrakterne);

e) nøjagtige begrundelser, der gøres gældende for at anvende de i artikel 1 nævnte regler eller for at fravige herfra. Hvis disse begrundelser foreligger, skal følgende forhold obligatorisk anføres: bistandskredit, konkurrence fra et tredjeland (med angivelse af ►C1 hvorvidt denne ◄ modtager støtte).

Artikel 6

Ved fremsendelse af oplysninger skal følgende nummerering overholdes:

— enkeltkontrakter: den konsulterende stats bogstav efterfulgt af et løbenummer for hvert år; i tilfælde hvor kontrakten afskrives på en rammeordning, skal nummereringen af denne rammeordning ligeledes angives;

— rammeordninger med private kreditter: bogstavet »X« efterfulgt af den konsulterende stats bogstav og et løbenummer for hvert år;

— offentlige eller blandede kreditter: bogstavet »A« efterfulgt af den konsulterende stats bogstav og et løbenummer for hvert år.

Artikel 7

Med henblik på at gøre det muligt i rette tid at samordne medlemsstaternes standpunkt skal de i artiklerne 4 og 5 nævnte oplysninger fremsendes så hurtigt som muligt efter påbegyndelse af undersøgelsen dels af garantierne eller af selve de påtænkte kreditter, dels af enhver anden beslutning, der i henhold til nationale retsforskrifter eller til national administrativ praksis måtte være en forudsætning for den videre behandling af sådanne garantier eller kreditter.

▼B

Artikel 8

I tilfælde af ændring af de forhold, der berettigede en afvigelse fra reglerne, eller såfremt der påtænkes nye væsentlige kreditbetingelser, der afviger fra de af den konsulterende medlemsstat oprindeligt meddelte, skal der foretages en ny konsultation under et ændret løbenummer.

Såfremt de påtænkte nye betingelser imidlertid er mere restriktive, er den pågældende medlemsstat kun forpligtet ►C1 til omgående oplysning ◄ under det oprindelige løbenummer.

Artikel 9

De i artiklerne 4 og 5 nævnte oplysninger, de i artikel 10 nævnte svar samt de i artikel 15 omhandlede meddelelser fremsendes pr. telex til de modtagere, som er udpeget af henholdsvis hver medlemsstat, Kommissionen og Sekretariatet for Rådet.

Al korrespondance i forbindelse med en konsultation skal påføres dennes nummer samt angivelse af modtagerlandet.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne og Kommissionen kan:

— anføre, at de af den konsulterende medlemsstat påtænkte betingelser ikke giver anledning til bemærkninger;

— anmode den konsulterende medlemsstat om supplerende oplysninger;

— fremsætte bemærkninger og forbehold eller afgive en afvisende udtalelse; som afvisende udtalelse anses kun en udtalelse, der udtrykkeligt afgives som »afvisende udtalelse«;

— anmode om et konsultationsmøde.

2. Et konsultationsmøde skal automatisk finde sted, såfremt den transaktion, der er forelagt til konsultation, har været genstand for afvisende udtalelser fra ►A1 seks ◄ medlemsstater.

3. Med forbehold af anvendelse af artikel 13 er den konsulterende medlemsstat forpligtet til at udsætte sin beslutning indtil udløbet af de i artikel 11 foreskrevne tidsfrister, eller hvis et konsultationsmøde i medfør af stykke 2 automatisk skal finde sted, indtil dette møde har været afholdt.

Artikel 11

Den i artikel 10, stk. 1 foreskrevne procedure skal iværksættes inden 7 kalenderdage efter den konsulterende medlemsstats indledende meddelelse.

I tilfælde af at den konsulterende medlemsstat senest ved udløbet af tidsfristen på 7 kalenderdage anmodes om supplerende oplysninger, skal den konsulterende medlemsstat afgive svar senest inden for en tidsfrist på 5 kalenderdage.

Deltageren i proceduren har fra modtagelsen af denne supplerende oplysning en tidsfrist på højst 3 arbejdsdage til at give sin mening til kende.

Artikel 12

Manglende svar fra de konsulterede medlemsstater og fra Kommissionen inden for de i artikel 11 foreskrevne tidsfrister betragtes som om der ikke er bemærkninger i henhold til artikel 10 stk. 1, første tankestreg.

Så snart en medlemsstat, der har anmodet om supplerende oplysninger, meddeler de i artikel 9 nævnte modtagere, at den ikke har modtaget svar ved udløbet af den i artikel 11, stk. 2, fastsatte tidsfrist, skal konsultationsmødet automatisk finde sted, og artikel 10, stk. 3, finde anvendelse.

Artikel 13

Undtagelsesvis kan den konsulterende medlemsstat omgående træffe beslutning om den påtænkte transaktion, hvis den skønner, at denne beslutning ikke længere kan udsættes.

Med undtagelse af offentlige kreditter finder denne bestemmelse dog ikke anvendelse:

— når beslutningen om at yde eller garantere kreditten kun er begrundet i konkurrence inden for Fællesskabet. Muligheden for omgående at træffe beslutning om en transaktion er dog tilladt på betingelse af, at en anden medlemsstat allerede har besluttet at støtte konkurrencen;

▼B

— når en procedure, der er fastsat af et internationalt forum i hvilket alle medlemsstaterne er parter, for deltagerne som eneste mulighed i hastende tilfælde foreskriver afkortelse af de normale svarfrister.

Artikel 14

Konsultationsmøderne afholdes i forbindelse med møderne i den ved Rådets afgørelse af 27. september 1960 oprettede Arbejdsgruppe til koordinering af politikken med hensyn til kreditforsikringer, garantier og Finanskreditter eller med møderne i dennes undergrupper. Endvidere indkaldes der efter anmodning fra en af medlemsstaterne til særlige møder mellem gruppens og undergruppernes møder.

Medlemsstaterne og Kommissionen giver om muligt 4 kalenderdage før konsultationsmøderne de i artikel 9 nævnte modtagere meddelelse om listen over de sager, som de har til hensigt at forelægge til drøftelse.

Konsultationsmøderne indkaldes til afholdelse i Sekretariatet for Rådet.

Artikel 15

Den endelige beslutning, der træffes om enhver transaktion, skal i alle tilfælde meddeles de øvrige medlemsstater. Meddelelsen om denne beslutning foretages med angivelse af de grunde, i henhold til hvilke den konsulterende medlemsstat eventuelt ikke har været i stand til at følge de konsulterede partneres bemærkninger, forbehold eller afvisende udtalelser.

AFSNIT II:

SÆRLIGE PROCEDURER

Artikel 16

En medlemsstat kan forespørge en anden medlemsstat, om denne har kendskab til en transaktion, der ikke hidtil har været genstand for en konsultation, og navnlig til de af en eksportør eller et finansieringsinstitut angivne kreditbetingelser. I de tilfælde ►C1 hvor der ikke ◄ svares på disse anmodninger om oplysninger inden for en frist på 7 kalenderdage, har den medlemsstat, der fremsatte forespørgslen, ret til at gå ud fra, at den konsulterede medlemsstat har kendskab til denne sag, og at de angivne kreditbetingelser anses for godkendt. Den forespørgende medlemsstat har i medfør af den i afsnit I fastsatte procedure mulighed for at indlede en konsultation, ved udtrykkeligt at angive, at den er begrundet i et konkurrenceforhold, der anses for godkendt.

Såfremt en medlemsstat allerede har indledt en konsultation, og en anden medlemsstat, der er anmodet om at støtte den samme transaktion, forespørger den førstnævnte medlemsstat om dennes endelige stilling, giver manglende svar på en sådan forespørgsel ved udløbet af den frist på 5 arbejdsdage den spørgende medlemsstat beføjelse til at antage, at den adspurgte medlemsstat har støttet sagen på de under konsultationen angivne betingelser.

Artikel 17

Ved ubundne kreditter, der afviger fra de i bilag I anførte regler, eller som måtte afvige fra enhver anden af medlemsstaterne vedtaget regel, skal der inden for rammerne af Arbejdsgruppen til koordinering af politikken med hensyn til kreditforsikringer, garantier og Finanskreditter gives meddelelse om:

— de væsentlige enkeltheder i forbindelse med de kreditter, der er ydet i det foregående kvartal;

— udnyttelsesgraden af de ubundne kreditter ved udgangen af det foregående år.

Artikel 18

Såfremt en medlemsstat med et tredjeland indgår en aftale, som henviser til en eventuel ydelse af kreditter uden nærmere fastsættelse af betingelserne for disse, og

— såfremt det drejer sig om bundne kreditter, skal medlemsstaten ved aftalens indgåelse meddele dens væsentlige indhold til de i artikel 9 omhandlede modtagere;

— såfremt det drejer sig om ubundne kreditter, skal den i artikel 17 omhandlede meddelelse også omfatte sådanne kreditter.

▼B

AFSNIT III:

REGELMÆSSIGE RAPPORTER

Artikel 19

Arbejdsgruppen til koordinering af politikken med hensyn til kreditforsikringer, garantier og Finanskreditter afgiver hvert halve år rapport om anvendelse af de i afsnit I og II omhandlede procedurer.

Udover disse regelmæssige rapporter udarbejdes der ligeledes supplerende rapporter, såfremt de ved anvendelse af procedurerne opståede problemers karakter og betydning kræver det.

▼B

BILAG 1

FÆLLESSKABSREGLER DER IKKE KAN FRAVIGES UDEN KONSULTATION

▼M1

A. **Kreditternes løbetid**

Hvad enten der er tale om leverandørkreditter eller finanskreditter, må den bevilgede kredits løbetid ikke overskride fem år regnet fra følgende begyndelsestidspunkter:

1. *Ved kapitalgoder bestående af særskilt anvendelige enheder (for eksempel lokomotiver):*

   — middeltidspunktet eller de faktiske tidspunkter, på hvilke køberen fysisk skal tage varerne i besiddelse i sit eget land.

2. *Ved kapitalgoder bestemt til komplette anlæg eller fabrikker, når leverandøren ikke er ansvarlig for »commissioning«:*

   — det tidspunkt, på hvilket køberen fysisk skal tage hele det i henhold til kontrakten leverede udstyr i besiddelse (bortset fra reservedele).

3. *Ved byggekontrakter, hvor entreprenøren ikke er ansvarlig for »commissioning«:*

   — tidspunktet for byggeriets færdiggørelse.

4. *Ved installationskontrakter (eller byggekontrakter), hvor leverandøren (eller entreprenøren) har kontraktmæssigt ansvar for »commissioning«:*

   — det tidspunkt, på hvilket leverandøren (eller entreprenøren) har afsluttet installationen (eller byggeriet) og de foreløbige afprøvninger for at sikre, at anlægget (eller byggeriet er driftsklart, uanset om anlægget (eller byggeriet) i henhold til kontrakten er overdraget til køberen på dette tidspunkt og uafhængigt af enhver yderligere forpligtelse, som leverandøren (eller entreprenøren) måtte have påtaget sig, for eksempel med hensyn til garanti for effektiv drift eller uddannelse af lokalt personale.

5. *I de i pkt. 2, 3 og 4 nævnte tilfælde, når kontrakten indeholder bestemmelser om særskilt udførelse af forskellige dele af et projekt:*

   — begyndelsestidspunktet for hver særskilt del eller middeltidspunktet for disse begyndelsestidspunkter eller, når leverandøren har indgået en kontrakt, der ikke omfatter hele projektet, men en væsentlig del af dette; det begyndelsestidspunkt, der gælder for hele projektet.

▼B

B. **Den procentvise andel af de lokale omkostninger**

For så vidt ►C1 angår garanterede private kreditter ◄, må den på kredit betalbare resterende brøkdel af den lokale andel ikke overstige 5 % af kontraktbeløbet;

— der kræves dog ikke konsultation for kontrakter, ifølge hvilke betalinger af den lokale andel senest sker ved udløbet af en frist på 3 måneder regnet fra den fuldstændige gennemførelse af arbejdet eller af leverancerne;

— til fortolkning af denne regel forstås ved:

  — »resterende brøkdel, betalbar på kredit« den brøkdel der udestår, efter at alle a contobetalinger i forbindelse med kontrakten er afskrevet på den lokale andel;

  — »lokal andel« den andel af kontraktsprisen, der svarer til de udgifter, som eksportøren agter at afholde på stedet til betaling af sine ansatte, tredjemænd eller leverancer;

  — »kontrakt« alle former for kontrakter (leverandørkontrakter, arbejdskontrakter, blandede kontrakter);

  — »a-contobetalinger« de samlede summer, der skal betales mellem ordreafgivelsen og den endelige gennemførelse af arbejdet eller af leverancerne.

C. **Leasingkontrakter**

Ved anvendelse af de i denne beslutning indeholdte regler behandles disse kontrakter som kreditter. For så vidt deres fulde løbetid ikke udtrykkeligt er begrænset, betragtes denne løbetid som værende længere end 5 år.

▼B

BILAG 2

▼M1

SKALA OVER DE VÆRDISTØRRELSER, DER SKAL ANVENDES

Kategori I:	indtil	750 000 SDR		
Kategori II:	fra	600 000	til	1 200 000 SDR
Kategori III:	fra	1 000 000	til	2 200 000 SDR
Kategori IV:	fra	2 000 000	til	3 200 000 SDR
Kategori V:	fra	3 000 000	til	5 000 000 SDR
Kategori VI:	fra	4 800 000	til	7 600 000 SDR
Kategori VII:	fra	7 400 000	til	11 200 000 SDR
Kategori VIII:	fra	10 000 000	til	22 000 000 SDR
Kategori IX:	fra	20 000 000	til	44 000 000 SDR
Kategori X:	over	40 000 000 SDR.		